

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO PRÁVNÍ

MOCI dne 22. 11. 2007

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 3. 12. 2007

Praha

30. 10. 2007

Číslo jednací
58 783/2007-606/V.vyř.

16

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 16. 8. 2007 na návrh navrhovatele společnosti Czech On Line, a.s., IČ: 630 80 150, se sídlem Praha 3, U Nákladového nádraží 8, proti odpůrci společnosti Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČ: 601 93 336, se sídlem Praha 4, Za Brumlovkou 266/2, ve věci sporu o umožnění účtování ceny za službu přístupu v pevném místě k síti, toto

rozhodnutí:

- I. Návrh společnosti Czech On Line, a.s. se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 16. 8. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno podání, v němž navrhovatel uvádí, že dne 25. 4. 2007 předložil odpůrci návrh na uzavření smlouvy, který se týká plnění povinností uložených odpůrci rozhodnutími Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/1/04.2006-12 ze dne 26. 4. 2006 a REM/2/04.2006-13 ze dne 26. 4. 2006 ve výroku I. bodu 1. těchto rozhodnutí (dále též „povinnosti uložené nápravnými opatřeními“). Odpůrce o tomto návrhu odmítal jednat a naopak požadoval jednání o svém návrhu poskytování předmětné služby. Podle něj návrh smlouvy předložený navrhovatelem mění podstatu služby nabízené odpůrcem, a to jak co do struktury cen, tak i co do způsobu jejich účtování a výběru. Navrhovatel tvrdí, že jím předložený návrh smlouvy obsahuje veškeré nutné podmínky pro zajištění všech procesů ke splnění povinností uložených odpůrci výše uvedenými rozhodnutími. Navrhovatel dále uvádí, že odpůrci nebyla v souvislosti s předmětnými povinnostmi uložena povinnost uveřejnit referenční nabídku předmětné služby. Při neexistenci referenční nabídky tak má platit zásada smluvní volnosti a zásada rovnosti stran, z čehož navrhovatel dovozuje možnost vybrat si obsah smlouvy, který je právě sporný mezi stranami. Rozdíl mezi předloženým návrhem a návrhy odpůrce má spočívat hlavně v nepoměru prospěchu pro účastníka. Předložený návrh má dávat zejména možnost snížení koncové ceny za službu přístupu v pevném místě. Na základě uvedeného pak navrhovatel žádá, aby správní orgán vydal rozhodnutí, kterým by odpůrci uložil povinnost umožnit účtování ceny za službu přístupu v pevném místě k veřejné telefonní síti za účelem využívání veřejně dostupné telefonní služby prostřednictvím účastnického kovového vedení formou analogové přípojky a digitální ISDN2 přípojky společnosti Czech On Line, a.s., se kterou má účastník využívající službu předvolba operátora smlouvu, a to na základě žádosti účastníka a za podmínek stanovených v návrhu smlouvy, který navrhovatel předložil. Svůj návrh pak doložil kopií návrhu smlouvy předloženým odpůrci dne 25. 4. 2007 a záznamem komunikace s odpůrcem.

K návrhu se dne 30. 8. 2007 vyjádřil odpůrce s tím, že předmětná služba je službou odpůrce, nikoliv navrhovatele, a je tedy na odpůrci, aby si podmínky služby jako její poskytovatel nadefinoval podle svých možností a obchodních rozhodnutí. Pro službu vydal referenční nabídku, jejímž prostřednictvím jednotně a transparentně službu nabízí. K tvrzení navrhovatele, že by odmítl jednat o smlouvě jako takové, uvedl, že neodmítl jednat, pouze trval na zavedeném postupu jednotného a transparentního přístupu ke všem současným i budoucím zájemcům o předmětnou službu a požadoval vzít za základ jednání pro uzavření smlouvy jeho referenční nabídku. Dále odpůrce k návrhu ze dne 16. 8. 2007 uvedl, že přestože v něm navrhovatel tvrdí, že předmětná služba za podmínek stanovených odpůrcem nespĺňuje povinnosti uložené nápravnými opatřeními, konkrétními nedostatky se nezabývá a žádné sporné body neuvádí. Odpůrce požadoval, aby navrhovatel svá tvrzení dokázal a konkrétní rozpory referenční nabídky s povinnostmi uloženými nápravnými opatřeními jasně a jednoznačně specifikoval. Odpůrce ke svému vyjádření rovněž připojil svou referenční nabídku.

K tomuto vyjádření odpůrce navrhovatel v dopise ze dne 12. 9. 2007 uvedl, že se v tomto řízení nijak nevyjadřuje k tomu, zda referenční nabídka odpůrce splňuje povinnosti uložené mu nápravnými opatřeními. Předmětem sporu není tato referenční nabídka, ale služba popsaná v jím podaném návrhu, což odůvodnil rovněž s odvoláním na zásadu rovnosti stran a smluvní volnosti. Navrhovatelem definovaná služba má umožnit snížení koncové ceny, její zavedení je tedy v zájmu koncového účastníka, přičemž tento zájem regulátor má dle § 5 zákona o elektronických komunikacích sledovat. K otázce identifikace sporných bodů pak uvedl, že je uvést nelze, neboť odpůrce odmítl jakoukoliv diskusi o předmětném návrhu.

Dne 12. 9. 2007 navrhovatel dále doplnil svůj návrh o chybějící části návrhu smlouvy (str. 14-21).

Navrhovatel se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí dne 4. 10. 2007, odpůrce pak dne 8. 10. 2007.

***

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Jelikož sám navrhovatel ve svém podání uvádí, že se podaným návrhem domáhá plnění povinností uložených odpůrci rozhodnutími Rady Českého telekomunikačního úřadu č. REM/1/04.2006-12 ze dne 26.4.2006 a č. REM/2/04.2006-13 ze dne 26.4.2006, přičemž obsahem a účelem tohoto návrhu má být konkretizace uvedených povinností, má správní orgán za nepochybné, že se jedná o spor týkající se obsahu povinností uložených uvedenými rozhodnutími, tedy povinností uložených na základě § 51 zákona. Ze souhlasného vyjádření účastníků a z doložené komunikace mezi nimi má správní orgán dále za prokázané, že navrhovatel dne 25.4.2007 předložil odpůrci návrh na uzavření smlouvy, jak je uvedeno výše, a odpůrce o tomto návrhu s navrhovatelem odmítl jednat. Pravomoc předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu k rozhodnutí tohoto sporu podle § 127 zákona je tedy dána.

Předmět sporu spočívá v otázce obsahu povinností uložených nápravnými opatřeními, jak deklaruje navrhovatel a jak ostatně vyplývá i z obsahu jeho návrhu. Tímto navrhovatel podává alternativní, vlastní výklad povinností uložených odpůrci nápravnými opatřeními. Na základě vymezení sporu bylo na správním orgánu, aby posoudil otázku, zda návrh na uzavření smlouvy, který byl obsažen v návrhu na zahájení správního řízení ze dne 16. 8. 2007 doplněným dne 12. 9. 2007, odpovídá povinnostem uloženým odpůrci nápravnými opatřeními, která jsou uveřejněna na elektronické úřední desce ČTÚ, a zda tak má navrhovatel právní nárok na uzavření takové smlouvy, jak navrhuje. Protože se jedná v zásadě o otázku výkladu povinností uložených nápravnými opatřeními, nebylo třeba nárok navrhovatele nijak dále dokazovat či získávat další podklady vyjma vyjádření odpůrce.

Správní orgán si nejprve položil otázku, zda navrhovatel může sám vymezit takovýto návrhem obsah povinností, která byla uložena odpůrci a má z jeho strany také být plněna. Podle

názoru správního orgánu je třeba vycházet ze základní skutečnosti, že byla-li uložena odpůrci povinnost nápravným opatřením, odpovídá této povinnosti právo navrhovatele, aby mu odpůrce za stanovených předpokladů stanoveným způsobem (uloženou povinností) plnil a samozřejmě má z toho důvodu právo se tohoto plnění dožadovat. V daném případě tak má správní orgán za to, že navrhovatel svým návrhem formuluje to, co se domnívá, že mu náleží od odpůrce na základě povinností uložených nápravnými opatřeními, a co mu odpůrce odmítá poskytovat. Takový postup je třeba považovat za zcela legitimní a nelze tak přisvědčit odpůrci v námitce, že povinnost byla uložena jemu, a proto že je tedy na něm, jak ji bude (v mezích její formulace) plnit, tj. určí sám její obsah – v daném případě vyjádřený v referenční nabídce – a předmětem sporu o plnění dané povinnosti pak má být posouzení, zda toto plnění odpůrcem je či není v souladu s uloženou povinností. Pokud by měl být uplatněn takový princip, jaký namítá odpůrce, znamenalo by to, že ve sporném řízení by se bez ohledu na obsah návrhu navrhovatele zkoumalo, zda plnění povinnosti způsobem, jakým ji plní odpůrce, je v souladu s uloženým zněním či ne, a upíralo by se tak právo navrhovatele coby oprávněného z uložené povinnosti na uplatnění vlastního výkladu obsahu této povinnosti. Nadto tím, že navrhovatel svým návrhem formuluje svůj nárok jako vlastní výklad obsahu uložené povinnosti, v případě sporného řízení určuje, čím je třeba se v něm zabývat, tj. co je třeba dokázat či zpochybnit. Uvedenou odpůrcovu námitku je tak třeba odmítnout i z hlediska samotného principu sporného řízení.

V samotné otázce obsahu povinnosti uložené nápravnými opatřeními navrhovatel uplatňuje pro výklad hledisko prospěšnosti pro koncového uživatele, konkrétně pak snížení koncové ceny za službu přístupu v pevném místě. Takový přístup je podle názoru správního orgánu třeba odmítnout. Při rozhodování sporů nemá správní orgán roli regulátora trhu, kde by např. mohl uplatňovat správní úvahu při ukládání povinností a zohledňovat tak principy uvedené zejména v § 5 zákona o elektronických komunikacích. Tyto principy mají být uplatněny a konkretizovány právě při konstitutivním ukládání povinností, jako jsou např. nápravná opatření. Pro činnost při rozhodování sporů jsou mj. určující ustanovení § 141 správního řádu, z kterých vyplývá, že smyslem sporného řízení je na základě shromážděných podkladů rozhodnout, zda v návrhu uvedený právní nárok (či jiná otázka ohledně zjištění právního stavu věci) je dostatečně doložen a prokázán. Zohlednit lze jen prokázané relevantní právní vztahy účastníků sporného řízení. Povinnosti prohlášené výrokem jsou pak deklaratorní, již existující. Není-li nějakým způsobem princip např. zájmu koncového účastníka v nápravném opatření jakkoliv vyjádřen, není možné takový princip do rozhodnutí dodatečně vkládat. Pokud se týká samotného argumentu navrhovatele na podporu oprávněnosti jeho návrhu, že dojde ke snížení koncové ceny za službu přístupu v pevném místě, lze jej odmítnout rovněž s odůvodněním, že i cenu 0 Kč, kterou by dostával odpůrce v případě plnění předmětné povinnosti od navrhovatele, by bylo možné považovat za krok ve prospěch koncového uživatele, neboť by to nepochybně vedlo ke snížení koncové ceny, avšak výše 0 Kč je evidentně absurdní a neoprávněná. K této otázce správní orgán závěrem dodává, že navrhovatelem uvedený princip výkladu povinnosti by bylo možné uplatnit u výkladu povinnosti uložené právním předpisem, ne však u výkladu konkrétního správního aktu.

Správní orgán při hledání odpovědi na otázku obsahu předmětné povinnosti postupoval takto:

1. Definice trhu, na kterém byly povinnosti nápravnými opatřeními uloženy

Povinnosti byly uloženy na relevantních trzích č. 1 a 2. Bližší vymezení trhů je provedeno v opatřeních obecné povahy, kterými byly vydány analýzy těchto trhů. Opatření obecné povahy č. A/1/04.2006 -17 ve své části C odůvodnění poskytuje informaci, že na trhu byly pro účely určení podílů na trhu v zásadě uvažovány počty přípojek k veřejné telefonní síti v pevném místě a dále tržby za přístup k veřejné telefonní síti v pevném místě (monthly access fee). Obdobně je tomu u opatření obecné povahy č. A/2/04.2006 -18, kterým byla provedena analýza trhu č. 2. Trh č. 1 je trhem služeb pro nepodnikající fyzické osoby, trh č. 2 pak trhem služeb pro právnické a podnikající fyzické osoby. Oba trhy jsou trhy maloobchodní (služby poskytované koncovým uživatelům, přičemž koncovým uživatelem se ve smyslu § 2 písm. c) zákona o elektronických komunikacích rozumí uživatel, který nezajišťuje veřejné komunikační síť nebo veřejně dostupné služby elektronických komunikací). Z hlediska vymezení trhu je tak možné uzavřít, že předmětná

povinnost se vztahuje na přípojky k veřejné telefonní síti v pevném místě a na měsíční platby za přístup, poskytované koncovým uživatelům (zákazníkům), a to jakékoliv osobě (fyzické, právnické).

2. Formulace povinnosti

Samotné povinnosti byly nápravnými opatřeními uloženy v tomto znění: „... umožnit účtování ceny za službu přístupu v pevném místě k veřejně dostupné telefonní síti za účelem využívání veřejné dostupné telefonní služby prostřednictvím účastnického kovového vedení formou analogové přípojky a digitální ISDN2 přípojky podnikateli, se kterým má účastník využívající službu předvolba operátora smlouvu, a to na základě žádosti účastníka.“ (dále též „přeúčtování měsíčního paušálu“). Toto znění je uvedeno ve výrocích I. bod 1. obou nápravných opatření. Na trhu č. 1 byla pak dále uložena odpůrci povinnost z oblasti cenové regulace rozhodnutím č. CEN/1/04.2006-15 (povinnost nákladové orientace cen), ta se však týká přímo sjednávání cen za poskytování služby přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě pro nepodnikající fyzické osoby, nelze ji tedy přímo vztáhnout na povinnosti uložené nápravnými opatřeními.

Vymezení povinností vykazuje nepodstatné pojmové nepřesnosti ve srovnání se zákonem o elektronických komunikacích (veřejná telefonní síť, veřejně dostupná služba). Obsah povinností pak není dále výrokem upřesněn. V odůvodnění nápravných opatření je uvedeno, že povinnosti byly uloženy z důvodu, aby byla umožněna efektivnější konkurence prostřednictvím předvolby operátora, neboť pak účastník může dostávat jediné vyúčtování (první odstavec na str. 5 odůvodnění). Z uvedeného správní orgán dovozuje, že problém, který měl být uloženými povinnostmi řešen, je snížená konkurenceschopnost služby předvolba operátora při existenci dvojího vyúčtování koncovému účastníkovi, tj. účtování ceny za poskytování služby přístupu k veřejné telefonní síti v pevném místě (dále též „měsíční paušál“) od jednoho subjektu (v tomto případě odpůrce) a účtování cen hovorného na základě služby předvolby operátora (CPS) jiným subjektem (v tomto případě navrhovatel). Aniž by to bylo výslovně v odůvodněních nápravných opatření uvedeno, správní orgán dovozuje, že sníženou konkurenceschopnost lze spatřovat v tom, že řada zákazníků může být v určité míře obtěžována větším počtem vyúčtování, což je odrazuje od využívání služby CPS. Řešením problému pak má být, aby odpůrce umožnil účtovat měsíční paušál navrhovateli. Předmětné povinnosti uložené nápravnými opatřeními tedy nesměřují např. ke snížení ceny za měsíční paušál.

Z hlediska formulace povinností a jejich odůvodnění lze uzavřít, že povinnosti byly uloženy za účelem odstranění dvojího účtování, které je koncovému účastníkovi zasíláno v případě měsíčního paušálu a hovorného při využívání služby CPS, a tím tedy umožnit, aby měsíční paušál a hovorné při službě CPS byly obsaženy na jednom vyúčtování. Změna, které má být dosaženo, se týká počtu vyúčtování, které obdrží zákazník. Proto jiný efekt, jako např. snížení ceny měsíčního paušálu, nelze považovat za účinek vyplývající z uložené povinnosti a nemůže tak být po odpůrci (na základě požadavku plnění předmětných povinností) vyžadován.

Na základě uvedeného má správní orgán za to, že povinnosti uložené nápravnými opatřeními v zásadě vyžadují, aby bylo možné koncovému účastníkovi zasílat jedno vyúčtování, které by obsahovalo jak měsíční paušál, tak i volání při využití služby CPS. Proto požadování přeúčtování jakýchkoliv jiných služeb (např. datové služby ADSL, nájem koncového zařízení aj.) by bylo nad rámec předmětných povinností. Správní orgán konstatuje, že návrh je tak v tomto ohledu v souladu s uloženými povinnostmi, neboť v bodě 3.1. těla návrhu smlouvy požaduje pouze umožnit účtování měsíční ceny za používání telefonní přípojky, a navrhovateli tak lze přisvědčit, že v této části požaduje plnění povinností tak, jak byla uložena. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že odpůrcova nabídka poskytování předmětné služby, kterou mají být plněny povinnosti uložené nápravnými opatřeními, tuto možnost navrhovateli již nabízí. V bodě 3.1. těla návrhu smlouvy, kterou odpůrce přiložil ke svému vyjádření ze dne 30. 8. 2007 (v němž i mj. tento návrh smlouvy označil za referenční nabídku), je uvedena jako jedna ze služeb, u které má být umožněno účtování podnikatelem poskytujícím dotčenému zákazníkovi službu CPS, i služba používání telefonní přípojky, jejíž cenu představuje právě měsíční paušál. Vzhledem ke skutečnosti, že uvedená služba (používání telefonní přípojky) je součástí referenční nabídky

odpůrce, a tento ji tedy navrhovatel neodmítá poskytovat, je správní orgán toho názoru, že v této otázce tak mezi účastníky řízení není spor. Nad rámec tohoto rozhodnutí správní orgán považuje za důvodné uvést, že možnost přeúčtování dalších služeb (mimo službu používání telefonní přípojky) uvedených v referenční nabídce odpůrce je tak z hlediska povinností uložených nápravnými opatřeními třeba hodnotit jako dobrovolnou nabídku odpůrce, která mu není uložena jako povinnost, přičemž však případné vynucování, aby zájemce o využití možnosti přeúčtování měsíčního paušálu odebíral všechny služby uvedené v referenční nabídce, by bylo nutné hodnotit jako jednání v rozporu s povinností uloženou nápravnými opatřeními.

Pokud se týká charakteru sporné služby, která má být poskytována na základě povinností uložených nápravnými opatřeními, tj. zda se má jednat v zásadě o zprostředkování výběru plateb (dle bodu 2.2. referenční nabídky odpůrce předložené dne 30. 8. 2007 v rámci tohoto sporného řízení) nebo se má dotčený telefonní účastník stát, pokud jde o měsíční paušál, účastníkem podnikatele poskytujícím mu službu CPS (jak v zásadě vyplývá z návrhu, zejm. pak z bodu 3.2. těla smlouvy, kde se předpokládá účtování DPH navrhovatelem, a tím tedy poskytování služby přístupu k síti, jehož cenu právě vyjadřuje měsíční paušál), správní orgán konstatuje, že uložené povinnosti tuto otázku neřeší a řešení nelze dovodit z jiných uložených povinností nebo ustanovení zákona o elektronických komunikacích či jiných právních předpisů. Proto nelze navrhovatelé přisvědčit, že by v této otázce v návrhu požadoval plnění povinností tak, jak byla nápravnými opatřeními uložena.

Pokud se týká ceny za spornou službu, která má být poskytována na základě povinností uložených nápravnými opatřeními, vychází správní orgán při hodnocení z výše uvedeného závěru, že účelem uložených povinností je, aby měsíční paušál a hovorné při službě CPS byly obsaženy na jednom vyúčtování. Z toho správní orgán dovozuje, že odpůrce má strpět, že účastníkovi bude zasíláno jedno společné vyúčtování, není však uloženo, že by měl v zásadě strpět snížení částky, kterou obdrží po zřízení sporné služby a kterou by jinak obdržel z vyúčtování zaslání účastníkovi jako měsíční paušál. Správní orgán má za to, že pokud se týká ceny, dle uložených povinností má navrhovatel v principu figurovat při přeúčtování měsíčního paušálu jako výběrce peněz pro odpůrce. Výše měsíčního paušálu pro nepodnikající fyzické osoby pak musí být podle výše uvedené cenové regulace nákladově orientovaná. Podle ceníku odpůrce (dostupný např. na http://www.cz.o2.com/file_sup/234460/CENIK_HS_1_9_2007_web.pdf, část A3) jsou u analogové přípojky uvedeny tři varianty měsíčního paušálu (O2 Mini, Trend, ostatní) s rozdílnými cenami (199,- Kč; 495,- Kč a 339,- Kč, vše bez DPH). U ISDN2 je pak uvedena rovněž odlišná cena (695,- Kč, popř. 595,- Kč u ISDN2U, vše bez DPH). To návrh nezohledňuje a v příloze jsou uvedeny jen dvě ceny (za analogovou přípojku: 240,- Kč a ISDN2: 327,- Kč, vše bez DPH), přičemž obě jsou nižší než jsou ceny v uvedeném ceníku. Zde je také třeba předeslat, že ceny nejsou v povinnostech uložených nápravnými opatřeními nijak přímo regulovány. Z uvedeného tedy správní orgán dovozuje, že navrhovatelé nelze přisvědčit, že by v této otázce v návrhu požadoval plnění povinností tak, jak byly nápravnými opatřeními uloženy.

V ostatních podrobnostech, např. způsobu účtování sporné služby mezi stranami, technické podrobnosti předávání údajů apod., nejsou povinnosti v nápravných opatřeních nijak upraveny, proto má správní orgán za to, že navrhovatelé nelze přisvědčit, že by v této otázce v návrhu požadoval plnění povinností tak, jak byly nápravnými opatřeními uloženy.

Správní orgán tak shrnuje, že pouze v otázce vymezení obsahu služby, tj. v požadavku umožnit účtování měsíční ceny za používání telefonní přípojky, lze navrhovatelé přisvědčit, že požaduje plnění povinností tak, jak byly uloženy. Ve všech ostatních částech tomu tak není. V části, ve které správní orgán navrhovatelé přisvědčuje, však nebyl sledován spor, jak je uvedeno výše. Nezbyvá tak, než návrh zamítnout jako celek.

Na základě uvedeného jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, že odpůrci, tedy účastníkovi, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení se žádné ze stran nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu